Buďte trpěliví…

Lukášovo evangelium, 21. kapitola, verše 17-19:

A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Ale ani vlas z vaší hlavy se určitě neztratí. ***Svou trpělivostí získejte své duše.“***

List Římanům, 12. kapitola, verš 12:

V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.

Abrahamova (ne)trpělivost

- Genesis (1.Mojžíšova) 12. kapitola, verše 1-7:
- *Hospodin řekl Abramovi: Odejdi ze své země, ze svého příbuzenstva a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu.* ***A učiním tě velkým národem, požehnám tě a tvé jméno učiním velkým, a buď požehnáním****! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, a na toho, kdo tě proklíná, uvedu prokletí. V tobě budou požehnány všechny čeledi země. A Abram šel tak, jak mu Hospodin řekl, a s ním šel Lot****. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když vyšel z Cháranu****. Abram vzal svou ženu Sáraj, Lota, syna svého bratra, a všechen majetek, jejž nabyli, i lidi, které získali v Cháranu, a vyšli, aby se ubírali do kenaanské země. I přišli do kenaanské země. Abram prošel zemi až do místa Šekemu, až k dubu v Móre. Tehdy byli v zemi Kenaanci. I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl:* ***Tuto zemi dám tvému semeni.*** *Pak tam postavil oltář Hospodinu, který se mu ukázal.*
- Genesis (1.Mojžíšova) 13. kapitola, verše 14-17:
- *Poté, co se Lot od něho odloučil, Hospodin Abramovi řekl: Nuže, pozvedni oči a z místa, kde jsi, se podívej na sever a na jih, na východ i na západ, protože* ***celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až navěky.*** *A tvého potomstva učiním jako prachu země. Jestliže někdo bude moci spočítat prach země, tak bude spočteno i tvé potomstvo.* ***Vstaň a procházej zemí křížem krážem, protože ji dám tobě.***
- Bůh dal Abrahamovi zaslíbení, že z jeho potomka bude velký národ, pro který vybral speciální území, Abraham měl touto zemí procházet a očekávat příchod zaslíbeného potomka a kamkoli přijde, měl být požehnáním
- Podlehl naléhání své ženy Sáry, která chtěla mít syna prostřednictvím své otrokyně – narodil se Izmael…
- Izák se narodil když bylo Abrahamovi 100 let, on byl tím zaslíbeným synem, se kterým měl Bůh svůj plán
- Měl své místo v plánu záchrany pro celé lidstvo…my také trpělivě čekáme na příchod Božího Syna, máme procházet zemí a být pro všechny požehnáním…čekat na Boží vedení a jednání a očekávat trpělivě naplnění Božích zaslíbení

Mojžíšovo očekávání na Boží vedení

- 2. Mojžíšova, 24. kapitola, verše 12-18:
- *Hospodin řekl Mojžíšovi: Vystup ke mně na horu a zůstaň tam; dám ti kamenné desky, zákon a příkaz, které jsem napsal k jejich poučení. Potom vstal Mojžíš i jeho služebník Jozue a Mojžíš vystoupil na Boží horu. Starším však řekl: Zůstaňte zde, dokud se k vám nevrátíme. Áron a Chúr jsou zde s vámi; kdo by měl nějakou záležitost, přistoupí k nim. Mojžíš vystoupil na horu a horu zakryl oblak. Na hoře Sínaj spočívala Hospodinova sláva a po šest dní ji zakrýval oblak.* ***Sedmého dne Hospodin zavolal na Mojžíše z oblaku.*** *Hospodinova sláva vypadala před očima synů Izraele jako stravující oheň na vrcholu hory. Mojžíš vešel do oblaku a vystoupil na horu. Mojžíš byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.*
- Mojžíš poslechl Boží příkaz a vystoupil na horu
- Bůh ho zavolal až sedmého dne a čtyřicet dní a nocí trvalo předání pokynů
- Mojžíš obdržel Boží přikázání na kamenných deskách
- Lidé mezitím byli netrpěliví, když Mojžíš dlouho nešel, vzali věci do svých rukou…
- Mojžíše si Bůh vybral, aby zachránil svůj lid z otroctví v Egyptě
- Čtyřicet let žil u faraónova dvora, vzdělával se, dalších čtyřicet let strávil jako pastýř
- Po vyjití z Egypta chodil se svým lidem čtyřicet let po poušti a dovedl je na hranice
- Zaslíbené země, kterou před mnoha lety putoval Abraham…

Netrpělivý král Saul

- 1. Samuelova, 13. kapitola, verše 7-14:
- *Někteří Hebrejové přešli Jordán do země Gád a Gileád. Saul byl ale ještě v Gilgálu a všechen lid, který šel za ním, se třásl strachy. Čekal sedm dnů, čas určený Samuelem. Samuel však do Gilgálu nepřišel a lid od něj postupně prchal pryč. Saul řekl: Přineste ke mně zápalnou a pokojnou oběť. Pak přinesl zápalnou oběť. Stalo se, že když dokončil přinášení zápalné oběti, tak Samuel přišel. Saul mu vyšel naproti, aby ho pozdravil. Samuel řekl: Co jsi to udělal? Saul odpověděl: Když jsem viděl, že lid ode mě postupně prchá pryč, že ty jsi nepřišel v určené dny a Pelištejci se shromažďují v Mikmásu, řekl jsem si: Teď Pelištejci sestoupí proti mně do Gilgálu a já jsem si neudobřil Hospodinovu tvář. Tak jsem se odvážil a přinesl jsem zápalnou oběť. Samuel řekl Saulovi:* ***Jednal jsi bláznivě, že jsi nezachoval příkaz Hospodina, svého Boha, který ti dal. Vždyť tak by Hospodin upevnil tvé království nad Izraelem navěky. Teď ale tvé království neobstojí. Hospodin si vyhledal muže podle svého srdce a ustanovil ho vévodou nad svým lidem, protože jsi nezachoval to, co ti Hospodin přikázal.***
- Saul podlehl tlaku okolností a vzal věci do svých rukou, dobře znal Boží vůli, že má čekat 7 dní na Samuela přesto nedokázal vydržet…
- A. A. Allen – Cena za zázračnou Boží moc
- „Čekání je téměř zapomenuté umění. Dnes se vše děje ve spěchu a často chceme pouze stisknout tlačítko. Ale není zde žádné tlačítko – žádná magická formule nebo zkratka – k Boží moci. Muž, který čekal na Boha, přikazuje démonům a trápený člověk je osvobozen. Muž, který nemá času „nazbyt“ a nečeká, používá stejná slova a jedná zdánlivě stejně, ale nic se neděje. **Čekání na Boha není promrhaný čas, ačkoli by se ti (či ostatním) mohlo zdát, že jsi nic nedokázal. Čekání na Boha zahrnuje půst, modlitbu a staré dobré čekání.“….** „Když se modlíme, mluvíme k Bohu. Když ses modlil dlouho a nemáš už co říct, pak musíš čekat na odpověď. **Nech Boha, aby k tobě mluvil**.“

Danielův půst

- Daniel, 10. kapitola, verše 1-14:
- *Ve třetím roce perského krále Kýra byla Danielovi, jenž byl nazván jménem Beltšasar, zjevena jistá věc, a to věc pravdivá — o velikém válečném tažení. On tu věc pochopil i její smysl ve vidění.* ***V oné době jsem já, Daniel, truchlil již tři týdny dnů. Nejedl jsem chutný pokrm, maso ani víno se mi nepřiblížilo k ústům.*** *Také jsem se ničím nemazal, dokud se nenaplnily ty tři týdny dnů. Dvacátého čtvrtého dne prvního měsíce, když jsem byl na břehu té velké řeky, totiž Tigridu, pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jakéhosi muže, oděného lněným oděvem, boky přepásané zlatem z Úfázu, tělo měl jako drahokam, ve tváři oslnivý jas, oči jak ohnivé pochodně, jeho paže a chodidla se leskly jako leštěný bronz a hřmot jeho slov byl hřmotem davu. Na to vidění jsem ale hleděl jen já sám, Daniel, kdežto muži, kteří byli se mnou, to vidění neviděli, nýbrž padlo na ně veliké zděšení a utekli se schovat, zatímco já zůstal sám. Jakmile jsem spatřil to veliké vidění, nezůstala ve mně síla, má důstojnost rázem přišla vniveč a nedokázal jsem se vzchopit. Pak jsem uslyšel hřmot jeho slov, a jak jsem ten hřmot jeho slov zaslechl, už jsem tvrdě spal na tváři. Když jsem tak byl tváří k zemi, vtom se mě dotkla ruka, otřásla mnou a pozvedla na kolena a dlaně mých rukou.* ***Promluvil ke mně: Danieli, muži převzácný, pochop ta slova, která ti budu říkat, a postav se zpříma, neboť jsem byl teď vyslán za tebou.*** *Když ke mně to slovo promlouval, stál jsem a třásl se. Promluvil ke mně:* ***Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdys přiložil své srdce, abys pochopil i aby ses pokořoval před svým Bohem, jsou tvá slova vyslyšena a kvůli tvým slovům jsem přišel také já. Ale velitel perského království se stavěl proti mně dvacet jedna dní, až hle, Michael, jeden z předních velitelů, mi přišel na pomoc, když jsem tam zůstal u perských králů. A přišel jsem, abych ti dal pochopit, co potká tvůj lid koncem oněch dnů.*** *Neboť pro ty dny je další vidění.*
- Pokud zápasíme na modlitbách, postíme se, hledáme Boží vedení, nebo se „jen“ přimlouváme, můžeme si být jistí, že v duchovním světě probíhá boj, který nevidíme, ale ve kterém náš hlas a naše věrnost Bohu hraje důležitou roli, i když nejsme schopni vidět tyto skryté, ale přesto velmi reálné záležitosti

Boží trpělivost

- Genesis (1.Mojžíšova) 15. kapitola, verše 13-18:
- *A Hospodin Abramovi řekl: S jistotou věz, že tvé potomstvo bude cizincem v zemi, která nebude jejich, a budou tam otročit a budou pokořováni čtyři sta let. Avšak národ, kterému budou otročit, budu soudit a potom vyjdou s velikým majetkem. A ty vejdeš ke svým otcům v pokoji; budeš pohřben v dobrém stáří.* ***Až čtvrtá generace se sem navrátí, protože až potud nebude dovršena vina Emorejců.*** *Pak zapadlo slunce a nastal soumrak, a hle, kouřící pec a ohnivá pochodeň, která prošla mezi těmi díly. V onen den Hospodin uzavřel s Abramem smlouvu slovy: Tvému potomstvu dám tuto zemi od egyptské řeky až k té veliké řece, řece Eufratu,…*
- **Boží trpělivost a spravedlnost:** Bůh odkládá darování země zaslíbené Abrahámovým potomkům o 400 let, protože obyvatelé té země (souhrnně označovaní jako Emorejci) ještě nedosáhli takového stupně morálního úpadku, aby byl jejich zánik nevyhnutelný. Bůh jim dává čas k nápravě.
- **Princip „míry nepravosti“:** Naznačuje, že Boží soud nepřichází svévolně, ale až v momentě, kdy zločinnost či zkaženost určité společnosti dosáhne kritického bodu, kdy už není návratu.
- Jeden z důvodů, proč Izraelité museli zůstat v Egyptě po několik generací. Vyvlastnění země nebylo náhodné, ale je prezentováno jako vykonání trestu nad zkažeností tehdejších národů.
- **Boží trest přichází až ve chvíli, kdy je vina zcela zjevná a nezvratná.**
- Dle archeologických vykopávek bylo potvrzeno, že v té oblasti byly prováděny lidské oběti, bylo nalezeno mnoho dětských koster, které nesly známky rituálního obětování

Boží láska k lidem

- Jeremjáš, 29. kapitola, verše 8-11:
- *Neboť toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Ať vás nepodvádějí vaši proroci, kteří jsou uprostřed vás, ani vaši věštci. Neposlouchejte sny, které míváte. Vždyť vám v mém jménu prorokují klam. Neposlal jsem je, je Hospodinův výrok.* ***Neboť toto praví Hospodin: Až se pro Babylon naplní sedmdesát let, postarám se o vás a naplním na vás své dobré slovo o tom, že vás navrátím na toto místo.*** *Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.*
- Matoušovo evangelium, 13. kapitola, verše 27-30:
- *Přišli otroci toho hospodáře a řekli mu: ‚Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?‘ On jim odpověděl: ‚Nepřítel člověk to udělal.‘ A otroci mu řekli: ‚Chceš tedy, abychom šli a posbírali jej?‘ On však řekl:* ***‚Ne, abyste snad při sbírání plevele nevytrhli z kořenů spolu s ním i pšenici. Nechte, ať obojí roste spolu až do žně;*** *a v čas žně řeknu žencům: Nejprve posbírejte plevel a svažte ho do otýpek, abyste jej zcela spálili, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.‘“*
- 1. list Korintským, 13. kapitola, verše 4-7:
- ***Láska je trpělivá****, dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se, nepočítá zlo. Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou. Všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží.*
- Bůh nás ponechal na této zemi mezi lidmi, kteří ještě neznají pravdu, aby ji skrze nás mohli poznat
- Znamená to, že budeme muset společně s nimi procházet těžkostmi, které jsou spojeny s životem v tomto zkaženém světě…s vědomím toho všeho jsme vyzýváni k trpělivosti a vytrvalosti…

Očekávej na Hospodina

- Žalm 27, verš 14:
- *Očekávej na Hospodina! Buď pevný a posilni své srdce! Očekávej na Hospodina!*
- Žalm 37, verš 7:
- *Umlkni před Hospodinem a toužebně na něj očekávej. Nerozčiluj se kvůli těm, kterým se na jejich cestě daří, kvůli lidem, kteří kují pikle.*

- Umlkni před Bohem – přestaň Mu říkat, co má dělat, co nutně potřebuješ, nebo co nutně potřebují ostatní
- Čekej – buď připravený přijmout, co Bůh bude chtít dělat, jak si tě bude chtít použít
- On ví nejlíp, co potřebuješ a co ne, On ví nejlíp, co potřebují ostatní a sám bude s nimi podle toho jednat

- Očekávání na Boha neznamená nic nedělat
- Aktivní očekává na Boha – hledat Jeho vůli každý den
- Číst Písmo, hledat Jeho blízkost (někdy i v postu)
- Vstupovat s vírou do situací, které pro mě Bůh připravil

- Očekávat na Boha – umět se před Ním ztišit
- Vzdát se svých představ, jak by se věci měly dít
- Důvěřovat Jeho úsudku a Jeho lásce ke všem lidem

SHRNUTÍ

- List Římanům, 12. kapitola, verše 9-18:
- *Láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. Vroucně se navzájem milujte bratrskou láskou, v prokazování úcty předcházejte jeden druhého. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.* ***V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.*** *Sdílejte se se svatými v jejich potřebách, usilujte o pohostinnost. Dobrořečte těm, kteří vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte jeden k druhému stejný ohled. Nepomýšlejte na vysoké věci, ale nechte se vést k obyčejným. Nebuďte moudří sami podle sebe. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Přede všemi lidmi mějte na mysli ušlechtilé věci. Je-li možno, pokud to záleží na vás, mějte pokoj se všemi lidmi.*

- Očekávání na Boha neznamená nic nedělat
- Očekávat na Boha – hledat Jeho vůli, Jeho blízkost a vedení
- Trpělivost a vytrvalost, vnitřní radost navzdory okolnostem
- Být připraven přijmout Boží vůli pro sebe i pro své blízké
- Očekávání na Boha = důvěřovat Boží lásce
- Vím, Komu jsem uvěřil a podle toho žiji